

Hadden de magiërs nog water om in bloed te veranderen? (Ex. 7: 22)

(Keil & Delitzsch)

Dit mirakel werd ook door de magiërs geïmiteerd. De vraag, waar zij nog water vandaan hadden, bleef onveranderd, en wordt in de Bijbelse tekst niet beantwoord. Kurtz is van mening dat zij voor dat doel bronwater namen, maar hij heeft het feit over 't hoofd gezien dat als er nog bronwater was geweest, er geen noodzaak was om putten voor drinkbaar water te graven. De veronderstelling dat de magiërs hun kunsten niet probeerden totdat het mirakel door Aaron verricht voorbij was, is moeilijk verzoenbaar met de tekst die de terugkeer van Farao naar zijn huis *na* het werk van de magiërs plaatst. Want men kan ook niet veronderstellen dat het mirakel door de boodschappers van Jehovah verricht, slechts enkele uren duurde zodat Farao bij de Nijl kon wachten totdat het voorbij was aangezien in dat geval de Egyptenaren het niet nodig gedacht moeten hebben om putten te graven, noch kan het aanzien worden dat misschien de magiërs het begonnen te imiteren met het doel de koning te tonen dat zij hetzelfde konden, nadat het mirakel voorbij en de plaag gestopt was, en nadat de koning naar zijn huis ging zonder dat hij nog behoefte had aan het mirakel. We moeten daarom de analogie volgen van Ex.9:25 in vergelijking met Ex.10:5, en niet de nadruk leggen op de uitdrukking “elke verzameling van water” (v.19) als om daaruit af te leiden dat er helemaal geen Nijlwater meer was, zelfs niet wat weggenomen was vóór het slaan van de rivier en dat niet veranderd was, maar veeleer besluiten dat de magiërs hun kunsten probeerden op het water dat reeds opgehaald was met het doel het effect van de plaag ongedaan te maken van zodra ze een feit was. Het feit dat de zinsnede “Farao’s hart werd verhard” met een vav samenhangend, verbonden wordt met de vorige zinsnede “de magiërs deden hetzelfde enz.”, houdt ontegensprekelijk in dat de imitatie van het mirakel door de magiërs bijdroeg aan de verharding van Farao’s hart. De uitdrukking “aan dit ook”, in v.23, wijst terug naar het eerste miraculeus teken in vv.10 en volgende. Deze plaag werd door de Egyptenaren fel gevoeld, want de Nijl bevat het enige goede drinkwater, en de uitstekendheid ervan wordt unaniem bevestigd door zowel antieke als moderne schrijvers (Hengstenberg ut sup. pp. 108,109, transl.). Als zij door de walging bij zijn stank (v.18) niet van het water van de rivier konden drinken, waren zij verplicht om in de buurt van de rivier voor drinkwater te graven (v.24). Hierdoor is het duidelijk dat de plaag een aanzienlijke tijd geduurd heeft, volgens v. 25 kennelijk zeven dagen. Dit is ten minste de meest natuurlijke interpretatie van de woorden “en zeven dagen werden vervuld nadat Jehovah de rivier geslagen had.” Het is waar, er is nog altijd de mogelijkheid dat dit vers met het volgende kan verbonden worden: “toen zeven dagen vervuld waren ... zei Jehovah tot Mozes.” Maar dit is niet waarschijnlijk omdat de tijdsspanne tussen de plagen nergens anders aangegeven wordt; noch wordt de uitdrukking “Jehovah zei”, waarmee de plagen geïntroduceerd worden, met enige ander voorafgaand geval verbonden. Het verhaal laat het helemaal onbepaald hoe vlug de plagen elkaar opvolgden. Op de veronderstelling dat de verandering van het Nijlwater plaatsvond ten tijde dat de rivier begon te stijgen en dat de roodkleuring algemeen werd, leggen veel uitleggers het begin van de plaag vast op de maand juni of juli; in welks geval de duur van al de plagen tot op de dood van de eerstgeborenen, welke plaats vond in de nacht van de 14de Abib, d.w.z. ongeveer midden april, zouden worden begrensd tot ongeveer negen maanden. Maar deze gissing is een heel onzekere; en al dat tamelijk zeker is, is dat de zevende plaag (de hagel) in februari plaats had (vid., Ex.9:31,32), en dat er daarom (niet drie, doch) acht weken of ongeveer twee maanden waren tussen de zevende en de tiende plaag; zodat tussen elk van de laatste drie er een interval van veertien tot twintig dagen zou zijn. En als we aannemen dat er een gelijkaardig interval was in het geval van alle andere, zou de eerste plaag in september of oktober plaats gevonden hebben, d.w.z. na de jaarlijkse overstroming van de Nijl die plaatsheeft van juni tot september.